

Ortak çıkar herkes için daha iyiyken özel çıkar doğrultusunda güdülenme baskın gelir.

§1

Çıkar konusunda her türlü bilimsel anlayış, insanların düşüncesine değil davranışına dayanır.

§2

Örneğin mültecilerin ülkeye getirilmesini destekleyen siyasete taraftar olan biri, “evinize mülteci alır mısınız” sorusunu “alırım” diye yanıtlayabilir. Buna denilecek bir şey yoktur ama bu tür anketlerden doğrudan toplumsal gözlem çıkarılamaz. Aynı kişiye fiilen bir mülteci getirilip “o zaman bu mülteciyi alıp evinize götürebilirsiniz” dendiğinde almaz. Çıkarı düşündüğünde değil, davranışında yatar. Anket sonucu gözlem değildir.

§3

Örnek olsun diye diyeyim ki iki kişi, anlayışlı olurlarsa birlikte uyum içinde çalışıp yaşar ve toplam altı tane ürün üretip kişi başına 3 tane alır.

§4

O iki kişinin ikisi de anlayışsız olursa çatışmalı bir ortamda yaşayıp birbirlerini kollayarak çalışır ve ikişer tane üretip her biri 2 ürün elde eder.

§5

Anlayışlı olmak ikisinin de çıkarına gözüktüyor. İkişer tane yerine üçer tane ürün elde etmeleri ortak çıkarlarıdır.

§6

Tarafların ortak çıkarın hilafına davranmak için bir neden vardır; özel çıkar.

§7

Biri anlayışlı davranıyorsa diğeri anlayışsız davranıp elde ettiği ürünü 4 taneye çıkarabilir; ancak bu durumda diğeri 1 taneyle yetinir.

§8

Toplam ürün azalsa da (örneğimde 6'dan 5'e düşse de) anlayışsız davranan bunu sorun yapmak için bir neden görmez.

§9

Biri anlayışsız davranırsa diğerinin de anlayışsız davranması ve 1 taneyle yetinmek yerine 2 tane ürün alması çıkarınadır.

§10

Birinin çıkarı, özel olarak bakıldığında diğeri ister anlayışsız davranınsın ister anlayışlı davranınsın anlayışsız davranmaktır.

§11

Ortak çıkar doğrultusunda davranmak her ikisi için de daha iyi olmasına karşın her ikisinin de özel çıkarı ortak çıkarın hilafına davranmaktır.

§12

İnsanların ortak çikara ulaşmak için özel çıkarlarına aykırı görevleri yapacak biçimde örgütlenmesi gereklidir. (Örneğin yukarıda dile getirdiğim anlayışlılık/anlayışsızlık durumunda tek bir görev vardır; o da anlayışlı olmaktır.)

§13

Herkesin ortak çıkar doğrultusunda görevini yaptığı örgütlenme, sosyalist örgütlenmedir.

§14

Sosyalist örgütlenmenin mümkün olması için, görevini yapamayanlara yaptırım uygulanması gereklidir.

§15

Yozlaşma görevini yapmayanlara uygulanması gereken yaptırımların uygulanmaması, özel çıkar doğrultusunda ortak çıkarın hilafına davrananların yaptıklarının yanlarına kâr

kalmasıdır.

§16

Burjuva örgütlenme, kendi özel çıkarları peşinde olanların birbirlerinin açıklarını örtbas ettikleri örgütlenmedir; temelde sırnı diğeriyle paylaşıp diğerrinin güvenini kazanmakla kurulur ve sır olarak saklanan yaptırım gerektiren davranıştır.

§17

Sermayeci büyümenin dayandığı düşünölen burjuva toplumunun işleyişini sağlayan burjuva örgütlenme değildir.

§18

Ortak çıkar doğrultusunda sosyalist direniş olmasa burjuva örgüt, sermayeci koşullarda daha kurulmadan dağılıp gider; varlığını sürdürebilen, bunu ancak sermayecilik öncesi koşullarda başarabilir.

§19

Burjuvazi ne kadar güçlü, başka bir deyişle sosyalist direniş ne kadar zayıfsa yozlaşma o kadar yaygındır; sermayeci piyasa ekonomisinden o kadar uzaklaşıp otoriteye dayalı sermayecilik öncesi koşullara o kadar yakınlaşılır.

§20

Burjuva örgütlenme, her hâlükârda sosyalist örgütlenmeyi ortak çıkar yerine ortak idealleri ikame ederek taklit eder.

§21

Nesnel olan "ortak çıkar" yerine öznel olan dolayısıyla ortak olması mümkün olmayan ideallerin ikamesi, çelişiktir ve bu çelişki mantıken aşılabilir ancak baskı ve şiddetle dayatılarak aşılır.

§22

Öznel “ortak” ideallerin karşılığı pratikte nesnel olan mikro düzeydeki zorlama ilişkilerinin örgülenmesidir.

§23

Sosyalistlik karşıtlığı, yalnızca sosyalistliği benimsememek, sosyalist olarak (eş deyişle ortak çıkar doğrultusunda) davranmamak değildir; ayrıca sosyalistliğin topyekun imhasını hedefleyerek davranmaktır.

§24

Ortak çıkara hizmet eden para, herkes bunun para olmadığı konusunda anlaşsa bile paradır. Benzer biçimde -kimse ulusal idealler beslemese hatta herkes ulusu inkar etse bile- ortak çıkarla anlaşılan ulus, nesnel gerçekliktir ve nesnel gerçekliği olan ulus, ancak ve ancak ortak çıkarla anlaşılan uludur.

§25

Parayı, ulusu, ulus devleti, toplumsallığını, ortak çıkara dayalı nesnel gerçekliğini inkar edip inançlar, düşünceler, ideallerle açıklamak, sosyalistlik karşıtlığının en inceltmiş hallerindedir.

§26

XVI. yüzyıldan beri süren, XIX. yüzyılla birlikte geri dönülemez aşamayı geçen sermayecilik, sosyalistliğin düzenleyiciliğiyle birlikte burjuvalığın kaotikliğine dayanan dinamiği içinde düzenleyicilik ile kaotikliğin, sosyalistlikle burjuvalığın, ortak çıkar doğrultusunda davranış ile özel çıkar doğrultusunda davranışın salınımlı da olsa dengelendiği koşullarda sürdü; sürüyor. Bu, sermayeci gelişmenin gerçekliğidir.

§27

Sermayeci gelişme koşullarında düzenleyiciler kendilerini zaten sürekli değişen düzenin yıkıcısı sanırken bozucular kendilerini düzenin sahibi sanırlar. Bu da sermayeci gelişmenin beraberinde getirdiği halüsinasyondur.

§28

Sermayeci burjuva devrimini hiç gerçekleştirememiş Türkiye, dünyadaki gelişmelerle devrim yoluna sürüklendiği her durumda bizzat “devrim” diye diye devrimsel gelişmelerin önüne set çekmiş kurmayları, akademisyenleri, memurları, siyasileri, toprak sahipleri, tüccarlarıyla, kendini avam gösteren seçkin üyeleriyle sermayecilik öncesinden kalma bir kentsel toplumun boyunduruğunda, sermayeci gelişmenin hiç gerçekleşmediği, ama halüsinasyonunun kol gezdiği bir ülkedir.